

Opinió

PERIPLE A LA RECERCA D'UN NOM

Quan per primera vegada vaig oir el mot "roquerol" he de confessar que em va sorprendre que s'apliqués als habitants del nostre poble; no ho veia massa clar. Ha estat, però, darrerament quan en veure aparèixer aquesta revista amb el títol "Roquerols" vaig començar a preocupar-me per aquesta definició i decidir esbrinar si era correcta. No vaig donar massa importància al fet de què entre nosaltres s'usés el mot "roquerol" aplicat als veïns del poble, però el fet que s'apliqués també en papers escrits que poden ésser llegits per gent forana ja no ho veia igual.

Consultant diccionaris com el "Pal·las", el "Fabra" i fins i tot la "Gran Enciclopèdia Catalana", l'única definició que he pogut trobar és la de que un "roquerol" és ni més ni menys que un ocell, i penso que els habitants de La Roca no som pas ocells. Per si algú dels qui em llegeix té algun dubte, em permeto de transcriure literalment la definició que donen tant els diccionaris esmentats com la Gran Enciclopèdia:

"ROQUEROL": m. Ornitologia (Hirundo Rupestris, família dels hirundínids). Ocell de l'ordre dels passeriformes, de 15 cm. que té les parts superiors de color bru grisenc, les inferiors més clares i una franja de taques blanquinoses a la cua. És migrador parcial i habita únicament en cingleres i penyasegats del nord-oest de l'Àfrica, el sud d'Europa fins els Alps i una part d'Àsia. És comú als països catalans".

Per tant queda ben clar que un roquerol és un ocell.

No obstant, he volgut indagar més sobre la possibilitat de trobar alguna altra definició que fes referència a persones. Amb aquesta intenció vaig anar a escorcollar a la Biblioteca de la Casa de Cultura Sant Francesc de Granollers on, ajudat molt amablement per les senyores bibliotecàries, vaig poder consultar tots els llibres on cabia la possibilitat de trobar el què cercava. Fou inútil. Després de dues hores de recerca infructuosa vaig abandonar. L'única definició de "roquerol" era la que ja he dit abans: es tracta d'un ocell. Però com que en aquest

aspecte sóc tossut no em vaig donar per vençut. Sortint de la Biblioteca em vaig adreçar a l'Hermetoteca amb l'esperança de trobar la definició aplicada a persones. El cuidador d'aquesta hermetoteca, que ja em coneixia per haver anat a consultar en d'altres ocasions, m'ajudà també a consultar tota mena de llibres i documents on podia ser possible de trobar-hi una resposta a la meva preocupació. Fou endebades: tots els textos consultats només feien referència a "roquerol" com a ocell. Una mica més decebut, però no vençut encara, vaig anar al Casal Pompeu Fabra, seu de l'Omnium Cultural de Granollers. Novament aquí, ajudat pel seu cuidador, vaig haver de sortir-ne amb les mans buides, un xic cansat sí, però no disposat a renunciar, doncs com ja he dit més amunt sóc tossut en aquest aspecte. Què fer? on anar? Els llibres se'm resistien, però jo no volia cedir. Vaig consultar a la seu d'Omnium Cultural de Barcelona amb l'esperança que, potser més assortida de llibres on poder consultar, hi trobaria la solució. Nou desencís. Res de res. "Roquerol és un ocell" On anar? què fer ara? La cosa se'm presentava més difícil del que esperava. Havia de renunciar? No, encara tenia una altra possibilitat, potser l'última. Com no hi havia atinat abans? Ja ho tinc! vaig pensar. Consultaré l'Institut d'Estudis Catalans. Dit i fet. Atès pel Senyor Josep Llobera, vaig explicar-li la meva preocupació i els passos que havia fet per tal de trobar una solució. Molt complagut pel meu interès en la normalització de la nostra llengua, s'apressà a ajudar-me. Després de recerques i consultes pogué per fi donar-me una solució al meu problema, almenys això és el que penso. Estiguérem

parlant una bona estona i m'aclarí que no havia pogut trobar cap diccionari de gentilicis com jo li havia demanat i que, per tant, com a membre de l'Institut d'Estudis Catalans, tota vegada que el mot roquerol defineix tan sols un ocell, la seva opinió era que el mot més adient per a definir els habitants de La Roca fos el de "roquencs", afegint però que si els avantpassats de La Roca empraven el nom de "roquerol", l'Institut té per norma respectar sempre les tradicions i el podia admetre, però que de no ser així, ell aconsellava el de roquencs, tota vegada que també es podria donar el cas que en temps passats, potser mancats d'una informació adequada, haguessin adoptat el nom de roquerols, fins i tot amb caire festiu.

Fins aquí el meu periple que si bé potser no ha resultat tot el convincent que jo volia almenys sí que crec haver esgotat totes les possibilitats que tenia al meu abast per esbrinar la qualificació correcta dels habitants de La Roca, que com es pot veure, no som ocells. Ara només em resta esperar el que puguin decidir d'adoptar les nostres autoritats municipals: el de ROQUEROLS (ocells) o el de ROQUENCS que m'aconsellà l'Institut d'Estudis Catalans.

Amb això acabo i crec que he obrat segons la meva consciència em deia. Si he fet un treball que pugui ser d'utilitat per al nostre poble, en restaré satisfet, tot i que reconeguent que el meu treball no ha estat potser exhaustiu, acceptaré complagut qualsevol nova aportació que pugui fer-hi qui estigui interessat en aquest tema i que ens pugui donar una definició més completa i exacta.

JULI

VIDEO CLUB Clascà

SADURNI PUJADAS, 42
TELÉFON 842 07 41
LA ROCA DEL VALLÈS

Pòliza de despeses de defensa jurídica

ADVOCATS - PROCURADORS - NOTARIS
PERITS - FIANÇES JUDICIALS, ETC. ETC.

ALCANÇ:

Reclamació, Defensa, Transeünts i Passatgers
Magistratura del Treball, etc.

AGENT COMARCAL:

JOSEP GIRBAU FÀBREGAS

C/. CATALUNYA, 12 - LA ROCA - Tel. 842 07 18

Cartes... (Bé de la pàg. anterior)

error comètria, perquè en una situació límit, res d'estrany fóra que el civisme desaparegués, les bones maneres es trunquessin i deixés d'haver silenci. Déu faci que això no arribi, i que qui estigui a l'abast devitar-ho ho eviti. Això és tot el que un poble enter demana i no sembla que sigui pas massa, a no ser que es consideri massa... demanar tant sols justícia.

CLAUDI RIBÓ I DURAN

JOVENTUT+GASOLINA+MOTO o COTXE
=GAMBERRISME INCONTROLAT

Sr. Director: Espero perdoni el meu atreviment en ocupar un espai de la revista que

tan magníficament dirigeix. La meua carta és per a denunciar uns fets i proves de convivència al poble. Sóc un ciutadà que procura respectar els demés, però que demano ser respectat. I el fet que vull denunciar és, com diu el títol, Joventut-gasolina-moto o cotxe - gamberrisme incontrolat. Jo visc a la placeta de La Rambla Jaume Mestre Torrents, bloc A de l'edifici Mogent, i li puc assegurar que cada dia tal joventut, exceptuant-ne minories, campa al seu aire per ella, fent-ho malbé tot, sense respectar ni els infants ni les persones grans, ni tan sols la mateixa placeta. Quan se'ls convidava a comportar-se o a controlar el seu llenguatge, que té molt per desitjar, nombren pares i mares sense saber el significat del

que diuen. No sé si la culpa la té o no la Societat; el que crec és que això que tenen a les mans en tal sentit, algú els ho ha proporcionat, etc.

En tal escrit li demano que denunciï públicament aquest fet a l'apartat d'opinió, al qual m'adreço, notificant-li que per la meua part la denúncia a la casa de la vila ha estat feta. Esperem que no haguem de lamentar algun dels atropells que abans hem mencionat (alguns, gràcies a Déu lleu, ja ha passat). El meu lema, com abans he dit, és RESPECTA I SERAS RESPECTAT.

Un ciutadà.

JOAN FRADERA